

Nemzeti kétség

PUBLICISZTIKA - ELSŐ OLDAL - LXI. évfolyam, 8. szám, 2017. február 24.

Úgy nyilatkozik Tarlós István, hogy a mostani olimpiai vircsaftban azok szégyelljék magukat, akik visszavonták adott szavukat, és fölmondták azt a nemzeti egységet, ami megalapozta az olimpiai pályázat benyújtását. Ebben van igazság. Meg egy csomó mellébeszélés is. Az igaz, hogy a fővárosi önkormányzat 2015-ös ügyszöntő ülésén a szocialista képviselők gyáván és őszintétlenül szavaztak: félve attól, hogy szembemennek a fősodorról, a kandidálás mellé álltak. A jegyzőkönyv szerint az év június 23-án huszonöt igen mellett egy tartózkodás és egy ellenszavazat volt, két utóbbi közül egyik sem szocialista: egy DK-s tartózkodott, és egy LMP-s voksolt ellene. A szocialisták vélhetően akkor is a népszerszéségi mutatókat vizslatták, mert ahogy a lapok másnap fogalmaztak, „fenntartásokkal ugyan, de elfogadták a javaslatot”. Az összevissza beszéd később is folytatódott, közben sodródtak az akkor már támogatottabb ellenoldalra. Ősszel Horváth Csaba, a párt képviselője már arra kérte a kormányoldalt, hogy álljon el a rendezési szándéktól, idén pedig javában tél volt még, amikor Szanyi Tibor olimpiaellenes aláíróíveivel fölbukkant a Nyugati tér Momentum-asztalai környékén.